

forsyningsens afhængighed af olie. Herudover fastsættes en definition af »kollektive varmforsyningsanlæg«.

Kapitel 2

Kortlægning og planlægning

I kapitel 2 er indholdet og faserne i den statslige, amtslige og kommunale varmforsyningsplanlægning beskrevet.

Handelsministeren har ansvaret for den landsdækkende varmforsyningsplanlægning og for, at planlægningen løbende tilpasses regeringens overordnede energipolitik.

Til at sikre varetagelsen af den landsdækkende varmforsyningsplanlægning har handelsministeren hjemmel til at fastsætte, hvilke forudsætninger (varmeplandirektiver) der skal lægges til grund for den regionale og lokale planlægning.

Som grundlag for planlægningen skal kommunalbestyrelserne foranledige en kortlægning af det eksisterende og fremtidige varmebehov samt af de energimængder – herunder overskudsvarme – som vil være til rådighed for opvarmingssektoren.

Et andet grundlag for planlægningen er oplæg fra kommunalbestyrelserne om tilrettelæggelse af varmforsyning i kommunerne. Disse oplæg skal bl. a. indeholde en oversigt over igangværende varmforsyningsplanlægning og -projekter i kommunerne.

På grundlag af kortlægningen og de kommunale oplæg udarbejder amtsrådene regionale varmforsyningsplaner. Disse planer skal være en regionalisering af de overordnede energipolitiske mål og være den ramme, inden for hvilken de enkelte kommunalbestyrelser kan udarbejde kommunale varmforsyningsplaner. Planerne godkendes af handelsministeren.

De kommunale varmforsyningsplaner skal forelægges amtsrådene, der påser, at planerne er i overensstemmelse med den regionale plan. Eventuelle uenigheder skal indbringes for handelsministeren.